Élet és halál

Előfohász: „Ezért tehát, szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben. A mi Urunk hosszútűrését pedig üdvösnek tartsátok, ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek (IIPt 3,14-15)…" Ámen.

Gyülekező ének: 66. zsoltár 1-2. 4-5. versei: „Örvendj egész föld az Istennek…"

Fennálló ének: 230. dicséret 1. verse: „Áll a Krisztus szent keresztje…"

Fő ének: 230. dicséret 2-5. versei: „Bánt a sok gond…"

Köszöntés: „Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást, és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől. Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe (Ézs 65, 16-17)."

Lekció: Jelenések könyve 12. fejezet 7-12. versei: ***„Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, de nem tudott felülkerekedni, és nem maradt többé számukra hely a mennyben. És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek. Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyságtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig. Ezért vigadjatok egek, és akik bennük lakoztok: jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van."***

Előima: Mennyei Atyánk, kegyelmes és szent Istenünk! Alázatos és várakozó szívvel jövünk színed elé. Köszönjük Neked, hogy jelenlétedben lehetünk, és hogy ma is szólni akarsz hozzánk. Kérünk Téged, csendesítsd el most a szívünket. Némíts el minden világi zajt, minden gondunkat, félelmünket, gondolatunkat és figyelemelterelő tényezőt, hogy meghallhassuk hatalmas mennyei hangodat. Urunk, ne csupán emberi szó hangozzék el ma, hanem szólaljon meg a Te élő és hatalmas Igéd, amely üdvösséget hoz, megtöri a kötelékeket, legyőzi a vádlót és megújítja életünket. Kérünk Téged, áldd meg szolgádat, aki bizonyságot tesz majd Igédről. Add neki Szentlelkedet, bölcsességet, bátorságot és szabadságot ahhoz, hogy azt mondja, amit Te akarsz

mondani. Ne emberi bölcsességből származzanak szavai, hanem a Te jelenlétedből és hatalmadból fakadjanak. És nekünk, akik hallgatni fogjuk, nyisd meg füleinket, szívünket és lelki szemeinket. Adj nekünk készséges szívet igazságod befogadására, akkor is, ha megfedd bennünket, ha átalakít minket, vagy ha döntésre hív. Úr Jézus, megemlékezünk véredről, áldozatodról és a halál felett aratott győzelmedről. Köszönjük, hogy nem a vádlóé az utolsó szó, hanem a Tiéd, Megváltónké és Királyunké. Hadd hangozzék ma szívünkben a menny hangja: „Most lett a mi Istenünké az üdvösség, a hatalom és a királyság!" És hadd távozzék mindegyikünk erről a helyről új elhatározással: Érted élni, Téged még jobban szeretni, és egész életünkkel Hozzád tartozni. Mindent a Te kezedbe adunk. Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak és Megváltónknak nevében. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 226. dicséret 2. verse: „Gyújtsd meg szövétnekét…"

Textus: Jelenések könyve 7. fejezete 10. verse: ***„Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyságtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig."***

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

János ezt mondja: „Hatalmas hangot hallottam a mennyben." Hatalmas hangot. Nem olyan hangot, amely elhalkul. Nem olyan hangot, amely bizonytalan. Nem olyan hangot, amely fél kimondani az igazságot. Hatalmas hangot. Egyértelmű hangot. Olyan hangot, amely győzelmet hirdet. Ezen a földön sokféle hangot hallunk. A világ hangját. A körülmények hangját. A félelem hangját. Saját gondolataink hangját. Gyengeségeink hangját. A föld hangja gyakran zaj. Zűrzavar. Bizonytalanság. Néha csupán egy jel, amelyet nem tudunk helyesen értelmezni. De a menny hangja? A menny hangja az üdvösség. A menny hangja az Úr hatalma. A menny hangja Krisztus győzelmét hirdeti. És ma fel kell tennünk magunknak a kérdést: Benned van-e Isten hangja? Nem csupán Isten Igéjének ismerete. Nem csupán annak az emléke, amit Isten valamikor mondott. Hanem a menny élő, hatalmas hangja, amely beleszól az életedbe. Hallod ezt a

hangot? Hallod, mit akar neked Isten hatalmasan és egyértelműen mondani? Vagy a menny hangja elveszik a világ hangjának zajában? 2. „Most jött el az üdvösség, a hatalom és a mi Istenünk országa...” Álljunk meg ennél a szónál: MOST. A földön a „most” szónak sokféle jelentése van. Most beteg vagyok. Most elfoglalt vagyok. Most kimerült vagyok. Most egyedül akarok lenni. Most nincs időm. Most még nem. Most nem tudom megtenni. És néha egész kereszténységünk belefér ebbe az egyetlen szóba: Most nem, Uram! Most még nem vagyok készen. Most más gondjaim vannak. Most valami másra van szükségem. De a menny hangja ezt mondja: MOST JÖTT EL AZ ÜDVÖSSÉG! Nem holnap. Nem egy meghatározhatatlan jövőben. Nem csak akkor, amikor majd tökéletes leszel. Most! Talán éppen most küzdesz a bűnnel. Talán éppen most érzed a saját gyengeségedet. Talán éppen most nem tudod, hogyan tovább. De Isten nem azt mondja neked: Először mentsd meg magad, és aztán gyere hozzám! Isten ezt mondja: Eljött az üdvösség! Krisztus eljött. Krisztus meghalt. Krisztus feltámadt. És az Ő győzelme valóságos. Testvéreim! Néha egy jobb pillanatra várunk, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. De mi van akkor, ha Isten éppen most hív téged? Mi van akkor, ha a te „most”-od Isten pillanata? Mi van akkor, ha éppen most kell abbahagynod a menekülést, a halogatást és a rejtőzködést? Most jött el az üdvösség! Isten országának mások a mércéi. „...és a hatalom és a mi Istenünk országa.” Isten országának mások a mércéi. Mások a számításai. Más a célja. A világ a sikereket számolja. Isten a megmentett életeket tartja számon. A világ azt kérdezi: Mit szereztél meg? Isten azt kérdezi: Kit szerettél? A világ az emberek feletti hatalmat keresi. Isten olyan hatalmat hoz, amely megmenti az embereket. Isten országa az emberért van. Az emberekért. Az emberiségért. Isten nem azért építi az Ő országát, hogy elpusztítsa az embert. Isten azért építi az Ő országát, hogy megmentse az embert. És ezért jött el Krisztus. 3. AZ Ő FELKENTJÉNEK URALMA. „...és az Ő Felkentjének uralma.” A Felkent. Az, akit az Úr kiválasztott. Az, akit az Úr elkülönített. Az, akit az Úr

elhívott a maga munkájára. A királyokat felkenték. A prófétákat felkenték. Azokat kenték fel, akiket Isten elhívott, vezetett és elküldött. És most Isten Felkentjének uralmáról hallunk. Jézus Krisztusról. Ő a Király. Ő a Felkent. Ő az, aki a mennyből jött. De nézzük meg az Ő uralmát! Krisztus nem úgy jött, hogy úgy uralkodjon, ahogyan e világ királyai uralkodnak. Nem azért jött, hogy önmagát megmentse. Azért jött, hogy minket megmentsen. Az Ő győzelméhez a kereszt vezetett. Az Ő dicsőségéhez a szenvedésen keresztül vezetett az út. Az Ő koronája töviskorona volt. És mégis éppen ott mutatkozott meg Isten országának hatalma. A kereszten a világ vereséget látott. A menny győzelmet látott. A kereszten a világ halált látott. A menny üdvösséget látott. A kereszten a világ gyengeséget látott. A menny hatalmat látott. Krisztus nem azzal győzött, hogy megmentette a saját életét, hanem azzal, hogy odaadta értünk. 4. A VÁDOLÓ HANGJA – ÉJJEL ÉS NAPPAL „...mert levettetett testvéreink vádlója, aki éjjel és nappal vádolta őket a mi Istenünk előtt." A vádló. Ez egy olyan hang, amelyet jól ismerünk. Keresi a sötét oldalakat. Keresi a szennyet. Keresi a terheket. Keresi a gyengeséget. Keresi az én gyenge pontjaimat. Keresi, és meg is találja. Éjjel és nappal. És amikor megtalálja, vádolni kezd. „Nézz csak magadra!" „Te keresztyén vagy?" „Azok után, amiket elkövettél?" „Isten még mindig szerethet téged?" „Tényleg azt gondolod, hogy megbocsát neked?" A vádló néha jobban ismeri a gyengeségeinket, mint ahogyan mi magunk szeretnénk megismerni azokat. Tudja, hol buktunk el. Tudja, mi fáj nekünk. Tudja, mi az, ami összetörhet bennünket. És a munkája fáradhatatlan. Éjjel és nappal. Talán éppen most is hallgatja valaki ezt a hangot. Talán már hosszú ideje. Lehet, hogy mosolyogsz, de belül vádakat hordozol. Talán már megbocsátottál másoknak, de önmagadnak nem tudsz megbocsátani. Talán hiszel Isten kegyelmében, de önmagad számára elérhetetlennek tartod azt. De figyelj! A Jelenések könyvének 12. fejezete nem azt mondja, hogy a vádló nem találta meg a bűneinket. Azt mondja, hogy levettetett!

Ez a különbség! A vádló rámutathat az én bűnömre. De Krisztus vérét nem törölheti el. A vádló emlékeztethet a múltamra. De Krisztus győzelmét nem semmisítheti meg. A vádló beszélhet a bűnösségemről. De Krisztus az Ő áldozatáról beszél. És itt találkozik egymással két hang: A vádló hangja és a menny hangja. A vádló hangja ezt mondja: Bűnösség! A menny hangja ezt mondja: Üdvösség! A vádló hangja ezt mondja: Bűn! A menny hangja ezt mondja: A Bárány vére! A vádló hangja ezt mondja: Halál! A menny hangja ezt mondja: Győzelem! Melyik hangnak hiszel? 5. GYŐZELEM A BÁRÁNY VÉRE ÁLTAL. „És ők legyőzték őt a Bárány vérével...” Testvéreim, itt van az egész bibliai szakasz középpontja. Nem a mi erőnk. Nem a mi tökéletességünk. Nem a mi érdemeink. Hanem a Bárány vére! Jézus Krisztus meghalt. Kiontották az Ő vérét. Odaadta az életét. És éppen az Ő halála által nyílt meg az út az életre. Amit a vádló bizonyítékként használt ellenünk, azt Krisztus magára vette. Amitől el kellett volna kárhoznunk, azt Krisztus hordozta el a kereszten. Amitől a halálhoz kellett volna jutnunk, azt Krisztus az üdvösség útjává változtatta. Testvéreim! Ha ma Isten előtt állsz, nem a sikereid alapján állsz ott. Nem azért állsz ott, mert soha nem buktál el. Nem azért állsz ott, mert soha nem vétkeztél. Hanem a Bárány vére által állsz ott! Ezért nem kell rejtőzködnöd. Nem kell menekülnöd Isten elől.
Nem kell véget nem érő kárhoztatásban élned. Odamehetsz Istenhez. Nem azért, mert nincs bűnöd. Hanem azért, mert van Megváltód. 6. A BIZONYSÁGTÉTEL SZAVA – ISTEN SZERETI A VILÁGOT. „...és bizonyságtételük beszédéért.” Bizonyságtétel. Mi a bizonyságtétel? A bizonyságtétel annak az embernek a szava, aki találkozott Krisztussal. A bizonyságtétel annak a megvallása: Elveszett voltam, de Isten megtalált. Bűnös voltam, de Krisztus megbocsátott nekem. Gyenge voltam, de az Ő kegyelme megtart engem. Sötétségben voltam, de Ő világosságot adott nekem. A bizonyságtétel nem arról szól, hogy milyen jók vagyunk mi. A bizonyságtétel arról szól, hogy milyen jó Isten. És mi a mi bizonyságtételünk? Isten szereti a világot! Annyira szereti, hogy egyszülött Fiát

adta érte. Krisztus meghalt. Krisztus megment. És most ez a bizonyságtétel bennünk él. Lehet, hogy nincs sok szavad. Lehet, hogy nem tudod megmagyarázni a hit minden titkát. De ezt elmondhatod: Jézus szeret engem. Jézus megmentett engem. Jézus megbocsátott nekem. Jézus az én életem. Így válik a menny hangja bennünk élő hanggá. 7. NEM SZERETTÉK AZ ÉLETÜKET MINDHALÁLIG. „...és nem kímélték az életüket mindhalálig." És most elérkeztünk a bibliai szakasz legnehezebb részéhez. „Nem kímélték az életüket mindhalálig." Testvéreim, álljunk meg egy pillanatra! Nem kímélték az életüket mindhalálig. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy Krisztus drágább volt számukra, mint az az élet, amelyet ezen a földön éltek. Nem arról van szó, hogy gyűlölték volna az életet. Nem arról van szó, hogy megvetették volna az életet. Hanem arról, hogy jobban szerették Krisztust, mint a saját életüket. És itt állunk egy kérdés előtt: Félsz a haláltól? Félünk a haláltól? Rettenettel tölt el bennünket? A halál ellenség. A halál elválást hoz. A halál fájdalmat hoz. A halál emlékeztet bennünket arra, hogy földi életünk véges. De a keresztyén ember nem Krisztus nélkül tekint a halálra. Krisztus belépett a halálba. Krisztus legyőzte a halált. Krisztus feltámadt a halottak közül. Ezért nem a halálé az utolsó szó. Az utolsó szó Krisztusé! Jézus ezt mondta: „Aki szereti az életét, elveszíti azt, aki pedig gyűlöli az életét ezen a világon, örök életre őrzi meg azt." (Jn 12,25) Itt nem arról van szó, hogy meg kellene vetnünk az életet. Hanem arról, hogy nem helyezhetjük a saját életünket Krisztus fölé. Mi a legfontosabb számomra? A békességem? A kényelmem? A biztonságom? A jövőm? Vagy Krisztus? Mihez ragaszkodom annyira, hogy emiatt nem akarom követni Jézust? Mitől félek, hogy elveszítem? És mi van akkor, ha éppen itt kezdődik az igazi kérdésem? Élet vagy halál? 8. AZ ELVESZÍTETT ÉLET – A MEGTALÁLT ÉLET. Aki Krisztusért elveszíti az életét, megtalálja azt. Ez az evangélium paradoxonja. Az elveszített élet megtalálható. A látszólag gyenge élet győzelmessé válhat. A látszólag legyőzött ember győztessé válhat. A mártírok meghaltak. De a bizonyságtételük

nem halt meg. Földi életük véget ért. De a hitük nem szűnt meg. A hangjukat elnémították. De a menny hangja megmaradt. És az ő bizonyságtételük ezt hirdette: Krisztus nagyobb a halálnál. Krisztus nagyobb a félelemnél. Krisztus nagyobb ennél a világnál. Ezért mondhatták: „Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség." Nem azért, mert az életnek nincs értéke. Hanem azért, mert Krisztusnak nagyobb értéke van. Nem azért, mert a halál szép. Hanem azért, mert Krisztus a halál felett győztes Úr. Nem azért, mert nem félünk. Hanem azért, mert még a félelem közepette is van Valaki, aki nem hagy el bennünket. 9. MI VAN, HA ELJÖN A TE MOSTOD? Testvéreim! A kezdeten hatalmas mennyei hangot hallottunk. És ez a hang ezt mondja: Most jött el az üdvösség! A vádló levettetett. A Bárány győzött. A vér kiontatott. A bizonyságtétel megmarad. A halálé nem az utolsó szó. De most döntés előtt állunk. Nem csupán arról döntünk, hogyan fogunk ma élni. Hanem arról is, hogy kié az életünk. Talán benned is ott van a vádló hangja. Talán félelem van benned. Talán úgy érzed, hogy vereséget szenvedtél. Talán elfáradtál. Talán már azt sem tudod, hogyan győzhetnél. De figyelj a menny hangjára! Ne a kárhoztatás hangjára. Ne a reménytelenség hangjára. Hanem az üdvösség hangjára! A Bárány hangjára. Krisztus hangjára. És talán ma ezt kell kimondanod: Uram, nem akarom jobban szeretni ezt a világot, mint Téged. Nem akarom jobban szeretni a saját életemet, mint Téged. Nem akarok jobban félni a haláltól, mint amennyire Benned bízom. Krisztusért akarok élni. Krisztusról akarok bizonyságot tenni. Krisztushoz akarok tartozni. És most tegyünk fel magunknak még egy kérdést: Mi van, ha eljön az én „most"-om? Mi van, ha eljön az a pillanat, amikor már nem lesz holnap? Mi van, ha eljön az az óra, amikor már nem lehet tovább halogatni? Mi van, ha földi életem véget ér? Mi marad akkor? A sikereim? A terveim? A tulajdonom? A nevem? Vagy Krisztus? Testvéreim! Nem akarom jobban szeretni ezt a világot, mint Krisztust. Nem akarom jobban szeretni a saját életemet, mint Krisztust. Krisztust mindenekfelett!

Akkor is, ha gyenge vagyok. Akkor is, ha beteg vagyok. Akkor is, ha fáradt vagyok. Akkor is, ha félek. Krisztust mindenekfelett! Mert Ő szeretett először engem. Ő adta oda az életét értem. Ő legyőzte a halált. És amikor eljön az utolsó órám, akkor is szeretném hallani a menny hangját. Nem a vádló hangját. Nem a félelem hangját. Hanem az én Megváltóm hangját. És bárcsak akkor is elmondhatnám: Krisztus az én életem! És a halál? A halál nem a vég. Mert az én Krisztusom él! Ámen!

Utóima: Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük Neked a menny hatalmas hangját. Köszönjük, hogy a megváltás nem a mi tökéletességünk eredménye, hanem a Te kegyelmed ajándéka. Köszönjük a Te kiontott véredet. Köszönjük, hogy a vádlóé nem az utolsó szó. Bocsáss meg nekünk, amikor inkább a világ hangjára hallgatunk, mint a Tiédre. Bocsáss meg nekünk, amikor jobban szeretjük a saját életünket, mint Téged. Adj nekünk erőt, hogy Érted éljünk. Adj nekünk bátorságot, hogy Rólad tegyünk bizonyságot. Adj nekünk olyan hitet, amely még a haláltól sem riad vissza. És amikor eljön a mi mostunk, hadd halljuk meg a Te hangodat. Hadd éljünk Érted. Hadd haljunk meg a Te reménységedben. És soha ne feledjük: Te vagy az életünk. Te vagy a győzelmünk. Te vagy a megváltásunk. Ámen. **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok…**

Adakozás: „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd (Péld 3,27)!"

Áldás: „A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal (Lk 8,15)." Ámen.

Záró ének: 426. dicséret: „Már keresztem vállra vettem…"